Instanţa de fond: Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), (jud. Natalia Lupașcu)
Dosarul nr. 3r-311/25 (2-25048031-02-3r-28052025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

18 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Cașcaval Andrei şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025, adoptată la cererea depusă de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. de suspendare a executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la anularea actului administrativ,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 08 aprilie 2025, Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

Ulterior, la 17 aprilie 2025, prin depunerea cererii suplimentare, reclamanta Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a solicitat suspendarea executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, decizia contestată este una neîntemeiată și ilegală, iar din motiv că IMSP Centrul Național de Asistență

Medicală Urgentă Prespitalicească este impus ca în termen de 30 de zile să reevalueze oferta prezentată de către ÎM „Delmar Construction” SRL, se impune necesitatea suspendării acesteia. Or, poate avea urmări nefaste atât pentru contractant, IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cît și pentru ofertantul ÎM „Delmar Construction” SRL.

Referior la pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, notează că acestea sînt prezente atît pentru contractant IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cît și pentru ofertantul ÎM „Delmar Construction” SRL. Dacă va fi executat în continuare actul administrativ individual defavorabil - Decizia ANSC nr. ***** din 27.03,2025, atunci IMSP CNAMUP va fi impusă de a reevalua oferta prezentată de Î.M. „Delmar Construction” SRL și respingerea acesteia ca neconformă, va obliga IMSP CNAMUP de a evalua a doua ofertă ca valoare propusă de „TECHNO-TEST” SRL în sumă de 51880778,82 lei fără (TVA), care este mai mare cu 4603328,88 lei (fără TVA), ceea ce reprezintă o pierdere semnificativă pentru IMSP CNAMUP, având în vedere că este o instituție publică medicală ce va pune în pericol utilizarea optimă a fondurilor publice, în detrimentul interesului general al societății.

Susține că pentru ofertantul ÎM „Delmar Construction” SRL de asemenea executarea deciziei respective ar duce la pierderi ireparabile. Așa, toate investițiile pentru pregătirea și propunerea acestei oferte vor fi pierdute, venitul presupus din realizarea acestui contract ar fi fost ratat pentru ofertant, astfel că angajații acestei întreprinderi nu ar avea un timp un salariu decent (prevăzut din acest venit) pentru întreținerea familiilor sale.

Consideră că argumentele invocate demonstrează riscurile evidente și ireparabile asociate continuării executării deciziei ANSC nr. *****. Impactul financiar considerabil asupra IMSP CNAMUP și ÎM „Delmar Construction” SRL alături de riscul de afectare a activității medicale și economice a acestora justifică necesitatea revizuirii acestei decizii pentru protejarea intereselor legitime ale acestor instituții și ale cetățenilor, asigurând astfel un echilibru între respectarea normelor legale și buna administrare a fondurilor publice.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. de suspendare a executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ** din 27.03.2025, în conformitate cu prevederile art.172 alin. (2) Cod administrativ.***

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 14 mai 2025, Î.M. „Delmar Construction” S.R.L., prin intermediul avocatului Alexandru Rață, a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, recurentul a indicat că, referitor la faptul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, comunică că, în rezultatul efectuării calculelor contabilității Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. s-a stabilit un prejudiciu real în sumă de 101507 lei:

- salarizarea personalului implicat în pregătirea documentației – 72 990 lei;
- achitarea contribuțiilor de stat rezultate din remunerare - 17 517,60 lei;
- constituirea garanției bancare în valoare de 500 000 lei (blocate în cont);
- comisioane de constituire a garanției bancare, precum şi ulterioara prelungire a termenului de valabilitate a acesteia - 5000 *2 = 10 000 lei;
- costuri logistice aferente colectării documentației de calificare (certificate de calitate materiale, acorduri de subcontractare, extras Registrul de Stat) - 1 000 lei.

Menționează recurentul că, în afară de cheltuielile reale, întreprinderea ar avea de suferit în rezultat și de un beneficiu ratat: beneficiu ratat per proiect constituie – 1 377 013 lei, iar salarizarea muncitorilor încadrați în lucrări – 9 279 866 lei.

Susține recurentul că, cererea depusă de Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. privind suspendarea executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025, întrunește întru-totul cerințele prevăzute la art.172 alin.(2) Cod administrativ şi această cerere necesită a fi admisă.

În concluzie indică Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîşcani) din 30 aprilie 2025 este ilegală, eronat fiind aplicate de către instanță prevederile legale. Astfel, solicită emiterea unei decizii noi privind suspendarea executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

<u>Poziția părții intimate.</u>

Partea intimată Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor prin referința depusă a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de „Delmar Construction” SRL, ca fiind neîntemeiată și menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025.

Prin referința înaintată partea intimată a indicat că, în ceea ce privește argumentele invocate de către recurent, precum ar fi suferit un „prejudiciu real în sumă de 101507 lei, beneficiu ratat de 1 377 013 lei, salarizarea muncitorilor de 9 279 866 lei”, Agenţia menționează că recurentul nu a demonstrat că izvorul de pericol financiar ar fi neatribuirea contractului de achiziţie din speţă, având în

vedere că depunerea unei oferte pentru o procedură de achiziţie publică nu asigură implicit niciunui operator economic atribuirea contractului. Or, drepturile reclamantului la caz au o limită, respectiv până a fi atinse drepturile ofertantului desemnat câştigător, iar participarea la licitaţii publice nu este o obligaţie a operatorilor economici ci o oportunitate.

Mai mult, chiar şi în ipoteza atribuirii contractului, acesta intră în vigoare la data înregistrării acestuia la una din trezoreriile regionale ale Ministerului Finanţelor, iar din varii motive poate fi refuzată înregistrarea contractului.

Prin urmare, în speţă, pretinsul prejudiciu calculat de către recurent nu poate fi luat în considerare în lipsa unor obligaţii certe si valide.

Astfel, partea intimată consideră că, în cauza din speţă, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, aşa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare şi nu denotă iminenţa producerii pagubei ca consecinţă directă a nesuspendării.

În concluzie, Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor menționează că, recurentul nu a probat nici existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, inclusiv nu a delimitat clar riscurile executării actului administrativ şi în special, nu a determinat caracterul ireparabil al pretinsului prejudiciu.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că, încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025, a fost comunicată recurentului tot la data de 30 aprilie 2025.

Cererea de recurs a fost depusă la data de 14 mai 2025.

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art.233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, la data de 08 aprilie 2025, Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

Ulterior, la 17 aprilie 2025, prin depunerea cererii suplimentare, Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. a solicitat suspendarea executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. de suspendare a executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art.3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a **activităţii administrative** şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării **actului administrativ individual** contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa*

temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ- **suspendarea executării actului administrativ individual contestat,** legiuitorul a instituit un remediu efectiv pentru punerea în aplicare a principiului legalității, eficienței, proporționalității - principii care guvernează întreaga activitate a autorităților publice **.**

Astfel, suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, cu care se intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar menționează că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **urmează să fie atât identificate -cât și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de recurs reține că, la 27 martie 2025, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a emis decizia nr. ***** privind soluționarea contestației formulate de către „ Eurostil Construct” SRL, înregistrată la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor cu nr. 02/211/25 la data de 24.02.2025, pe marginea procedurii de achiziție publică nr. MD-1735567686557, prin care a decis – „*1.Se admite contestaţia nr. 02/211/25 din 24.02.2025, depusă de către ,,,Eurostil Construct" SRL, pe marginea rezultatelor procedurii de achiziţie publică nr. MD1735567686557, privind achiziţia „Lucrări de construcţie a edificiului substaţiei AMU Ciocana, amplasat pe teren cu nr. cadastral 0100313.11.92, din str. Mihail Sadoveanu, nr. 40, mun. Chişinău", iniţiată de către IMSP Centrul Naţional de Asistenţă Medicală Urgentă Prespitalicească;*

2. Se anulează Decizia grupului de lucru al IMSP Centrul Naţional de Asistenţă Medicală Urgentă Prespitalicească, prin care a fost desemnat câştigător ofertantul ÎM

„Delmar Construction" SRL, în partea ce ţine de evaluarea ofertei acestuia depuse în cadrul procedurii de achiziţie publică nr. MD-1735567686557, privind achiziţia „Lucrări de construcţie a edificiului substaţiei AMU Ciocana, amplasat pe teren cu nr. cadastral 0100313.11.92, din str. Mihail Sadoveanu, nr. 40, mun. Chişinău", inclusiv actele subsecvente acesteia;

3. Se obligă IMSP Centrul Naţional de Asistenţă Medicală Urgentă Prespitalicească, ca măsură de remediere, în termen de până la 30 de zile din data primirii prezentei decizi, să reevalueze oferta prezentată de către ÎM „Delmar Construction" SRL, în cadrul procedurii de achiziţie publică nr. MD-1735567686557 cu luarea în considerare a constatărilor din partea motivată a prezentei decizii şi finalizarea procedurii în conformitate cu cadrul legal în materia achiziţiilor publice;

4. Se obligă IMSP Centrul Naţional de Asistenţă Medicală Urgentă Prespitalicească, în termen de 3 zile din data adoptării măsurilor de remediere dispuse prin prezenta decizie, să raporteze Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor cu privire la realizarea acestora, inclusiv cu anexarea documentelor confirmative.”

În cererea de recurs Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. invocă că, asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea acestuia și că există pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Însă, din conținutul solicitărilor din cererea privind suspendarea executării actului administrativ, nu rezultă justificarea acesteia, ci doar dezacordul reclamantului/recurentului Î.M. „Delmar Construction” S.R.L. privind ordinul emis.

Prin urmare, Completul judiciar subliniază că, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

În speță, recurentul nu s-a expus la capitolul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar instanța nu le poate invoca din oficiu în condițiile concrete ale cazului.

Or, argumentele recurentului precum că ar fi suferit un „prejudiciu real în sumă de 101507 lei”, Completul judiciar urmează a le considera ca fiind neîntemeiate, în contextul în care recurentul nu a demonstrat prin probe concludente că izvorul de pericol financiar ar fi neatribuirea contractului de achiziţie din speţă, având în vedere că depunerea unei oferte pentru o procedură de achiziţie publică nu asigură implicit niciunui operator economic atribuirea contractului.

Astfel, drepturile reclamantului la caz au o limită, respectiv până a fi atinse drepturile ofertantului desemnat câştigător, iar participarea la licitaţii publice nu este o obligaţie a operatorilor economici ci o oportunitate.

Prin urmare, în speță, pretinsul prejudiciu calculat de către recurent nu poate fi luat în considerare în lipsa unor obligaţii certe si valide.

Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd, Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare se cere. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului administrativ contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de ilegalitate invocate, acestea la această etapă nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună necesitatea suspendării unui act administrativ, instanţa nu neapărat trebuie să procedeze la analizarea tuturor criticilor de ilegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actelor administrative contestate, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reţine că, nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă,la caz argumentele recurentului-reclamant, expuse în recurs, nu se referă la aparența de nelegalitate a actului administrativ contestat, ci privesc însuşi fondul aspectului litigios, şi reprezintă veritabile critici de nelegalitate care se analizează în cadrul acţiunii în contestare, ce nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat.

În condițiile descrise, Completul judiciar subscrie concluziei instanței de fond precum că cererea reclamantului cu privire la suspendarea executării deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. ***** din 27.03.2025, nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menținând integral încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, -

d e c i d e:

Recursul declarat de Î.M. „Delmar Construction" S.R.L. - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 30 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bostan Angela